

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 288/2022-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Štefanom Hajduom, advokátom, M. R. Štefánika 3197/32, Trebišov, proti postupu Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/32/2019 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/32/2019 **bolo porušené** právo sťažovateľov na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Trebišov **prikazuje** v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/32/2019 konať bez zbytočných prietrahov.
3. Sťažovateľom **priznáva** finančné zadosťučinenie, každému v sume **500 eur**, ktoré **je** im Okresný súd Trebišov **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Trebišov **je povinný** nahradiť sťažovateľom trovy konania **520,22 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **nevychováje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. IV. ÚS 288/2022-13 z 1. júna 2022 prijal ústavný súd v celom rozsahu na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľov doručенú ústavnému súdu 31. marca 2022. V predmetnej ústavnej sťažnosti sa sťažovatelia domáhajú svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/32/2019. Sťažovatelia požadujú, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal im primerané finančné zadost'učinenie každému vo výške 2 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo spisu okresného súdu sp. zn. 9C/32/2019 zistil ústavný súd nasledovný skutkový stav:

3. Nebohý otec sťažovateľov (právny predchodca) žalobou podanou 25. júna 2019 inicioval na okresnom súde konanie o určenie, že spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach patrí do dedičstva. V konaní sa po realizovaní vzájomných vyjadrení sporových strán a uhradení súdneho poplatku od 6. februára 2020 vo veci nekonalo. Žalobca podaním z 24. júna 2021 požiadal o nariadenie pojednávania, ktoré bolo nariadené na 29. september 2021. Uvedené pojednávanie však bolo zrušené na základe oznámenia právneho zástupcu žalobcu zo 7. septembra 2021, ktorým bolo súdu oznámené úmrtie žalobcu a právni nástupcovia žalobcu (jeho deti, t. j. sťažovatelia), ktorí prichádzajú do úvahy ako jeho dedičia. Právny zástupca tiež navrhol rozhodnúť o vstupe označených právnych nástupcov do konania podľa § 63 ods. 1 a 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a oznámil, že ich účasť vie na už nariadenom pojednávaní zabezpečiť. Okresný súd zrušil nariadené pojednávanie upovedomením z 23. septembra 2021, v ktorom stranám oznámil, že z dôvodu úmrtia žalobcu musí okresný súd rozhodnúť o pokračovaní v konaní s dedičmi po poručiťovi a v konaní možno pokračovať až po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia. Okresný súd trikrát zisťoval stav dedičského konania, následne po doručení sťažnosti právnych nástupcov na prieťahy v konaní zo 16. februára 2022 na príslušnom notárskom úrade dopytom zistil okruh dedičov žalobcu, ktorí prichádzajú do úvahy, a uznesením z 3. marca 2022 rozhodol o pokračovaní v konaní s týmito právnymi nástupcami, t. j. sťažovateľmi.

4. Termín pojednávania určený na 16. máj 2022 bol zrušený z dôvodu vypožičania súdneho spisu ústavnému súdu na účely tohto konania. Nový termín pojednávania určený na 22. jún 2022 bol preložený na 4. júl 2022 z dôvodu účasti právneho zástupcu žalovanej na pohrebe. Termín pojednávania určený na 4. júl 2022 bol preložený na 18. júl 2022 z dôvodu neplánovanej dovolenky zákonnej sudkyne.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia tvrdia porušenie svojho práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote postupom okresného súdu z dôvodu jeho absolútnej nečinnosti v trvaní 18 mesiacov od januára 2020 do septembra 2021, ktorú konštatoval aj predseda okresného súdu v odpovedi na ich sťažnosť na prieťahy v konaní zo 16. februára 2022. Uplatnenú sumu primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 2 000 eur pre každého odôvodňujú právnou neistotou, v ktorej sa dlhodobo nachádzajú ako dedičia a v ktorej sa dlhodobo nachádzal aj ich právny predchodca. Nečinnosťou okresného súdu bol ich právny predchodca vystavený stresovým situáciám, týmto stavom trpia aj samotní sťažovatelia, keďže dosiaľ okresný súd vo veci samej nerozhodol.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľov

III.1. Vyjadrenie okresného súdu:

6. Okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti zrekapituloval doterajší priebeh konania a konštatoval, že zistená nečinnosť súdu, ktorú konštatoval aj predseda okresného súdu v odpovedi na sťažnosť sťažovateľov na priet'ahy v konaní 10. marca 2022, súvisela s dlhodobou práceneschopnosťou pôvodnej sudkyne Evy Vargovej, ktorej bola vec pôvodne pridelená. Súčasná zákonná sudkyňa už vo veci od jej pridelenia koná priebežne, plynule a bez priet'ahov.

7. Z vyjadrenia zákonnej sudkyne JUDr. Zuzany Pajtášovej vyplýva, že vec jej bola pridelená 11. mája 2020 (z dôvodu dlhohodovej práceneschopnosti JUDr. Evy Vargovej), následne bola vec naspäť pridelená sudkyňi JUDr. Eve Vargovej po jej návrate do práce a potom opakovane sudkyňi JUDr. Zuzane Pajtášovej 5. mája 2021. Za toto obdobie nebol v spise urobený žiaden úkon. K rekapitulácii doterajšieho priebehu konania okrem už uvedeného uviedla, že ani po doručení upovedomenia o zrušení nariadeného pojednávania z dôvodu úmrtia žalobcu z 23. septembra 2021 právny zástupca nepredložil konajúcemu súdu plnomocenstvo od ním označených právnych nástupcov žalobcu. Bez kvalifikovaného oznámenia súdneho komisára o okruhu dedičov nemožno podľa jej vyjadrenia posúdiť, ktoré osoby môžu vystupovať na žalujúcej strane, a oznámenie právneho zástupcu nebolo takým kvalifikovaným posúdením. Nie je povinnosťou súdu poučovať sťažovateľov o ich procesnom postavení a ani sťažovateľom nič nebránilo predložiť potvrdenie od súdneho komisára o okruhu dedičov. Vzhľadom na uvedené potom, ako okresný súd trikrát zisťoval stav dedičského konania, sám požiadal príslušného súdneho komisára o predloženie takého oznámenia a uznesením č. k. 9C/32/2019-75 z 3. marca 2022 rozhodol o pokračovaní v konaní so sťažovateľmi.

8. Vzhľadom na počet pridelených súdnych vecí, ich skladbu a náročnosť, aj v súvislosti s niektorými opatreniami, ktoré boli prijaté v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19, nie je možné vybavovať všetky veci plynule, napriek tomu však vyjadrila presvedčenie, že od 5. mája 2021, keď jej vec bola pridelená, k priet'ahom v konaní nedošlo.

III.2. Replika sťažovateľov:

9. Sťažovatelia v replike na vyjadrenie okresného súdu znovu stručne zopakovali priebeh konania, uviedli ostatné termíny nariadených pojednávanií, ktoré sa však neuskutočnili, dôvody ich odročenia (bod 4 uznesenia) a konštatovali, že ku dňu ich vyjadrenia nedošlo v napadnutom konaní k žiadnemu konaniu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

10. V súlade s ustanovením § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil ústavný súd vo veci sťažovateľov od ústneho pojednávania, keďže po oboznámení sa s podaniami účastníkov a ich prílohami je zrejmé, že od pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

12. Ústavný súd vo svojej judikatúre pravidelne zdôrazňuje, že účelom práva uvedeného v bode 1 odôvodnenia tohto nálezu je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K tomu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu, prípadne k nemu môže dôjsť aj iným zákonom predvídaným spôsobom nastoľujúcim právnu istotu (pozri napr. IV. ÚS 469/2020).

13. Základnou povinnosťou všeobecného súdu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Civilný sporový poriadok v čl. 17 základných princípov upravuje zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania (súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb).

14. Pri hodnotení, či došlo k porušeniu predmetných práv, ústavný súd v súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva berie do úvahy i) zložitosť veci vrátane povahy sporu a jeho významu pre účastníka konania; ii) správanie účastníka konania a iii) postup súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

15. Predmetom konania vo veci sťažovateľov je určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťovi. Ide o vec, ktorá patrí do bežnej agendy rozhodovacej činnosti okresného súdu, z obsahu ústavnej sťažnosti ani z vyjadrenia okresného súdu nevyplýva, že by vec sťažovateľov bola právne či po skutkovej stránke zložitá. K žiadnemu meritórnemu prejednaniu veci v konaní ešte nedošlo. Zároveň ústavný súd konštatuje, že konanie, ktorého predmetom je určenie, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva, nie je konaním s osobitným významom pre sťažovateľov, ktoré by si vyžadovalo osobitný a urýchlený postup všeobecného súdu, sťažovatelia ani uvedené netvrdia.

16. Ústavný súd zo spisu všeobecného súdu ani z obsahu ústavnej sťažnosti či vyjadrení účastníkov nezistil nič, čo by bolo možné pričítať na vrub samotným účastníkom konania.

17. Postup okresného súdu v namietanom konaní nebol bez prietahov. Ako vyplýva zo skutkového stavu, ktorý ústavný súd zistil zo spisu okresného súdu, žaloba bola na okresnom súde podaná 25. júna 2019, po realizovaní vzájomných vyjadrení sporových strán a uhradení súdneho poplatku sa od 6. februára 2020 až do augusta 2021 vo veci nekonalo. Uvedené obdobie nečinnosti (18 mesiacov) odôvodnil predseda okresného súdu dlhodobou práceneschopnosťou zákonnej sudkyne JUDr. Evy Vargovej. Sťažnosť sťažovateľov na prietahy v konaní preto predseda okresného súdu uznal za dôvodnú. Vec bola v máji 2020 pridelená sudkyňi JUDr. Zuzane Pajtásovej, avšak len do návratu sudkyne JUDr. Evy Vargovej do práce. Až do odchodu sudkyne JUDr. Evy Vargovej do dôchodku v máji 2021 nebol v napadnutom konaní realizovaný žiadny úkon.

18. Pokiaľ ide o obranu okresného súdu a zákonnej sudkyne, v ktorej poukazujú na vysoký počet pridelených vecí, ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej nie je možné prenášať technicko-organizačné problémy štátnych orgánov na účastníkov konania, čo platí o to viac, ak to má za následok porušenie ich základných práv alebo slobôd. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 127/04) nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť primeraný počet sudcov alebo ďalších pracovníkov na súde, nemôže byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov a v konečnom dôsledku nezbavuje štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prietahy v súdnom konaní (IV. ÚS 97/04, IV. ÚS 136/03, IV. ÚS 35/06, II. ÚS 481/2017). Rovnako tak uviedol, že hoci nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania (pozri napr. I. ÚS 119/03, II. ÚS 179/2013, II. ÚS 264/2013, II. ÚS 481/2017, IV. ÚS 223/2022).

19. Potom, ako právny zástupca žalobcu oznámil okresnému súdu úmrtie žalobcu, okruh dedičov, ktorí ako právni nástupcovia prichádzajú do úvahy, a navrhol rozhodnúť podľa § 63 ods. 3 CSP o pokračovaní s týmito právnymi nástupcami (sťažovateľmi), okresný súd trikrát (október 2021, december 2021 a február 2022) zisťoval stav dedičského konania. Nie je však zrejmé, z akého dôvodu si okresný súd nevyžiadal od súdneho komisára potvrdenie okruhu dedičov, ktoré si napokon vyžiadal len telefonicky (úradný záznam z 28. februára 2022) a na základe ktorého následne aj vydal uznesenie o pokračovaní v konaní s právnymi nástupcami žalobcu, t. j. sťažovateľmi. Obranu zákonnej sudkyne, že nie je povinnosťou okresného súdu poučovať sťažovateľov o ich procesnom postavení, nepovažuje ústavný súd za opodstatnenú.

20. Podľa § 161 ods. 1 CSP súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť. Ide o základné procesné podmienky, ktoré má súd povinnosť skúmať aj bez návrhu v priebehu celého konania a patrí medzi ne aj civilno-procesná subjektivita, t. j. spôsobilosť byť stranou sporu. Túto spôsobilosť žalobca stratil úmrtím, o ktorom bol okresný súd jeho právnym zástupcom riadne informovaný. V danom prípade nešlo o poučenie sťažovateľov o ich procesnom postavení, ale o zisťovanie procesnej podmienky konania, resp. zisťovanie, s kým má okresný súd konať po úmrtí žalobcu.

21. Ústavný súd v náleze č. k. IV. ÚS 75/05 z 25. augusta 2005 konštatoval, že z hľadiska posudzovania porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy je potrebné pričítať na ťarchu súdu obdobie, v ktorom po úmrtí účastníka konania do skončenia dedičského konania súd nezaujme ku vzniknutej procesnej situácii žiadne stanovisko, t. j. v súlade s § 107 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku ani konanie uznesením nepreruší, ani v ňom nepokračuje s potenciálnymi dedičmi pôvodného účastníka (ak to povaha vecí pripúšťa).

22. Podľa právnej úpravy CSP už síce okresný súd z dôvodu úmrtia strany nemôže konanie prerušiť, nič však nebránilo okresnému súdu zistiť okruh dedičov, s ktorými má konať a vydať uznesenie o pokračovaní v konaní, čo aj napokon urobil. Preto postup okresného súdu, ktorý sa síce opakovane dožadoval informácie o stave dedičského konania, avšak bez toho, aby požiadal o informáciu o okruhu dedičov, s ktorými môže pokračovať v konaní ako s právnymi nástupcami žalobcu, považuje ústavný súd za neefektívny postup, ktorý predĺžil konanie o ďalších 5 mesiacov.

23. Vzhľadom na uvedené a prihliadnuc na skutočnosť, že ani po vyše troch rokoch od začatia konania sa vo veci neuskutočnilo ani jedno pojednávanie vedúce k meritórnemu rozhodnutiu veci, dospel ústavný súd k záveru, že základné právo sťažovateľov na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené bolo (bod 1 výroku nálezu).

24. Keďže napadnuté konanie nie je právoplatne skončené, ústavný súd v súlade s čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby vo veci sťažovateľov konal bez zbytočných prieťahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

25. Sťažovatelia si v ústavnej sťažnosti uplatnili nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenie vo výške 2 000 eur pre každého. Ústavný súd uvádza, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany základného práva v prípadoch, v ktorých nepostačuje len samotné vyslovenie porušenia práva, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (pozri IV. ÚS 469/2020).

26. Pri určení sumy finančného zadosťučinenia pre sťažovateľov ústavný súd vychádzal z toho, že sťažovatelia sú právnymi nástupcami pôvodného žalobcu – ich otca. Ústavný súd v súvislosti so zmenou účastníkov konania na základe univerzálnej sukcesie vychádza zo svojej stabilizovanej judikatúry (napr. I. ÚS 197/05, IV. ÚS 251/08, IV. ÚS 135/2013, IV. ÚS 9/2014), podľa ktorej sťažovatelia môžu uplatňovať právo na konanie bez zbytočných prieťahov, prípadne právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, aj pre štádium konania, ktoré tejto zmene predchádzalo. Ústavný súd pritom vychádza zo skutočnosti, že v takýchto prípadoch v dôsledku zmeny účastníka konania nedochádza ku vzniku nového procesnoprávneho vzťahu (ako to je pri zámene účastníkov), ale k procesnoprávnemu nástupníctvu do už existujúceho procesnoprávneho vzťahu (m. m. I. ÚS 52/01). Aj s prihliadnutím na tento záver ústavný súd nemal pochybnosť, že sťažovatelia môžu uplatňovať svoje právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote aj pre štádium konania, ktoré predchádzalo zmene účastníkov konania na strane žalovaných, t. j. odo dňa začatia konania.

27. Pri stanovení výšky finančného zadosťučinenia vzal ústavný súd do úvahy celkovú dĺžku doterajšieho trvania napadnutého konania bez realizácie jediného pojednávania, trvanie nečinnosti v rozmedzí 18 mesiacov, neefektívnu činnosť okresného súdu, ktorá predĺžila konanie o ďalších 5 mesiacov, no zároveň ústavný súd zohľadnil aj skutočnosť, že prevažná časť napadnutého konania prebiehala v období, ktoré bolo ovplyvnené opatreniami z dôvodu šírenia ochorenia COVID-19, ktoré nemožno pričítať ani strane konanie, no ani samotnému okresnému súdu. Ústavný súd zohľadnil aj predmet konania a jeho dôležitosť pre sťažovateľov, pričom, ako už uviedol, nešlo o vec, ktorá by si vyžadovala osobitne rýchly postup všeobecného súdu. Ústavný súd úvahou dospel k záveru, že v danom prípade je spravodlivé a konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci primerané priznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľom v sume 500 eur každému podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto nálezu). Ústavný súd zároveň nevyhovел časti ústavnej

sťažnosti, v ktorej sťažovatelia žiadali priznať finančné zadost'učinenie nad ústavným súdom priznanú sumu (bod 5 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

28. V súlade s § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal ústavný súd podľa výsledku konania sťažovateľom nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (bod 4 výroku tohto nálezu).

29. Pri výpočte náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 predstavuje v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sumu 193,83 eur (1/6 výpočtového základu) a náhrada hotových výdavkov za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 predstavuje sumu 11,63 eur (1/100 výpočtového základu). Právny zástupca zastupuje v tejto veci dvoch sťažovateľov, ústavný súd pri rozhodovaní o trovách konania postupoval aj podľa § 13 ods. 2 vyhlášky. Tarifná odmena za spoločný právny úkon v roku 2022 je preto 193,83 eur. Trovy konania sťažovateľov pozostávajú z tarifnej odmeny právneho zástupcu sťažovateľov za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu), ktoré boli všetky uskutočnené v roku 2022, spolu vo výške 581,49 eur (3 x 193,83 eur) a z nároku na náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu v sume 34,89 eur (3 x 11,63 eur), spolu v sume 616,38 eur. Vzhľadom na viazanosť ústavného súdu návrhom však ústavný súd priznal sťažovateľom náhradu trov právneho zastúpenia len vo výške 520,22 eur, ktorú si sťažovatelia uplatnili v petite svojej sťažnosti.

30. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. augusta 2022

Ladislav Duditš
predseda senátu